

ster, der ikke forstaar Tidens Krav (Hør!) — Ja, Hør! saa vil der staa en Skygge bag det ærede Medlem og hans, og i denne Skygge vil man se visse Rids, visse Linier, der ved nærmere Beskuelse give et Billede af en vis Kommissionsformand, hvem Landbrugsministeriet havde spurgt, og som havde svaret paa det, Ministeriet spurgte om. Og denne Skygge fra Kommissionen i Odense Amt vil følge det ærede Medlem og hans i den Agitation, som de stille i Udsigt. Nej, Sagen er den, at den ærede Kommissionsformand, Mads Larsen, har svaret som Kommissionsformand, men det ærede Medlem fra Otterup, som er identisk med merbemeldte Kommissionsformand, taler som Medlem af den radikale Gruppe her i Folketinget. Men dette Forhold er særdeles let gennemskueligt, og selv den bedst tilrettelagte, agitatoriske Tale kan ikke borteskamotere den Kendsgerning, at der er rettet Spørgsmaal til Kommissionerne, at den ene Kommission har svaret, som jeg har læst op, og bagefter kommer saa selve den Mand, som er Formand for Kommissionen, og angriber Forslaget paa alle Punkter, stiller sig paa Række og Geled sammen med dem, der ønske de mest radikale Forandringer. Det ærede Medlem fra Otterup maa vist have haft paa Følelsen, at det ikke gik an at træde alt for radikalt op efter Udfærdigelsen af dette Dokument, som han vidste vilde blive overleveret til Udvalget — Udvalget er nysgerrigt og vil gerne se, hvad Formændene i Odense og Randers Amt og de andre Amter have sagt om dette Spørgsmaal —, og for at bøde herpaa fortalte det ærede Medlem, at Ministeriet havde forlangt at høre, hvad den samlede Kommission mente. Ja, det er rigtigt, man ønsker altid, naar man retter en Henvendelse til et Udvalg eller en Kommission, at høre, hvad hele Institutionen mener, men det hindrer jo ikke, hvis der ikke er Enighed, — og det sagde det ærede Medlem, der ikke var i Odense Amts Kommission —, at hvert af Kommissionsmedlemmerne svarer for sig. Det er jo ogsaa den samlede Kommission, der skal tage Bestemmelse med Hensyn til Oprettelse af Lødderne, men der maa være Ende paa alting, og hvis de Herrer ikke ere enige om en vis bestemt Fremgangsmaade, maa det være saadan, at hvad de to ville, maa den tredje bøje sig for. Kunde de endelig ikke faa en samstemmende Udtalelse frem, kunde jo Formanden og den Husmand — jeg antager, han er frisindet —, som Amdsraadet har valgt,

og som det ærede Medlem sagde, han ikke vilde af med til Fordel for en Statshusmand, og som altsaa netop er en fortræffelig Husmand, have udtalt, hvad de ønskede, og saa maatte det have blevet det tredje Medlems Sag — han er maaske, skønt jeg synes, jeg netop har hørt noget i modsat Retning, en eller anden reaktionær Proprietær — at udtale sig paa sine egne Vegne. Det vilde altsammen have været til Vejledning for Ministeriet, men nu skriver det ærede Medlem som Kommissionens Formand, at man ønsker nogen Forhøjelse af Laaneværdien, og denne Forhøjelse kan da ikke være tænkt saa særdeles stor; thi tænkte man sig at gaa over 7,000 f. Eks. eller blot op til 7,000 Kr., vilde det dog vel nok kunne have været Umagen værd at skrive selv blot dette. Nej, der staa vi netop overfor Spejlbilledet, saadan som det faktisk er: naar man arbejder sagligt med Sagen, har man ikke stort at ønske ud over det, som den nugældende Lov indeholder, men naar der skal laves Agitation, er der mange Ønsker, saa ønsker man Ekspropriation, selv om man taler ud fra de forskelligste Udgangspunkter, saa ønsker man offentligt Fæste, selv om man ikke yder det fjærreste Bidrag til Forstaaelsen af, hvad der skal naas med offentligt Fæste, eller hvorledes dette skal ordnes. Derfor siger jeg, at Forslaget her, saaledes som det hidtil er kritiseret, ikke trænger til noget Forsvar; men skulde der komme en alvorlig Kritik frem, skulde der rejse sig Angreb paa dette Forslag, saa det virkelig viser sig, at det i nogen Grad skulde være i Fare, er jeg vis paa, at saa skal den ene efter den anden nok staa op her i Tinget som dets Forsvarere og Venner. Endnu trænger det ikke til Forsvar. Bring det i Fare, saa skal Forsvaret nok komme!

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser skal jeg, uden i øvrigt at komme ind paa adskillige af de Anker, som Ministeren fremkom med overfor min Stilling — det skal jeg senere faa Lejlighed til, inden Forhandlingen slutter — blot her sige, at naar han gentagne Gange nævnte, at det var Kommissionens Formand, der erklærede sig, er det ikke rigtigt. Det var Kommissionens Erklæring, som blev indsendt, og det var den, Landbrugsministeriet udtrykkelig havde